

SLOVENSKI NAROD.

Slovenski Narod velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	K 24-	v upravnosti prejemam:	K 22-
cejo leto	K 24-	celo leto	K 22-
pri leta	12-	pri leta	11-
četr leta	6-	četr leta	550
na mesec	2-	na mesec	190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vražajo.

Uredništvo: Enašlova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefonski št. 36.

Slovenski Narod velja za vse slovenske medije in prenose.

Inserat velja: petekostopna petekovita za enkrat po 10 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih inseracijah po dogovoru.

Upravnosti naj se pošljejo naročnine, reklamacije, inserati itd.

to je administrativne stvari.

Doseženo Slovenski volja 10 dinarjev.

Na plenemu naročila brez istoznane vposlatve naročnine se ne ozira.

Narodna skupščina tel. št. 85.

Slovenski Narod velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	K 25-	za Nemčijo:	K 28-
celo leto	13-	celo leto	13-
pri leta	650	za Ameriko in vse druge dežele:	13-
četr leta	230	celo leto	K 30-

Vprašanjem gde inserat naj se pripoji za odgovor dopisnika ali znamka

Uredništvo: Enašlova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefonski št. 85.

Viljem inspičira.

Božji instrument, nemški cesar Viljem, je prišel zoper enkrat na Dunaj na obisk. Njegov prihod se officijelno imenuje obisk, ker je habsburška monarhija obiskovala državnopravno še popolnoma samostojna in neodvisna država. V resnici to seveda že dolgo ni več, zlasti ne od časa aneksionske krize. Nemški poslanik v Petrogradu je tedaj nemški meč vrzel na politično tehnico in prisili Rusijo, da se je brezpogojno vdala in odnehalo od vseh svojih zahtev. Od tistega časa naprej pa je cesar Viljem vso oblast nad vsemi jugoslovanskimi monarhijami postala nekaka mejna grofija Nemčije in cesar Viljem jo hodi pogostoma inspičirati, da se prepriča, če je vse tako, kakor on želi in če se njegova volja vsteno in točno izpolnjuje.

Sedaj, da bo cesar Viljem s svojo inspekcijo zadovoljen. Zunanjaja politika avstro-oigrske monarhije je popolnoma v službi Viljemuovih interesov in vodi boj na življenje in na smrt zoper Jugoslaviane, da pripravi kot pangernianskim stremljenjem naprej do Adrije in na Balkan. In s to zunanjaja politika se ujemata tudi vse notranja politika, ki je strogo nemško - nacionalna in dela z naporočno vseh sil proti Jugoslovaniom.

Viljem bo z uspehom svoje inspekcije lahko tako zadovoljen. Njegovo zadovoljstvo bo toliko večjekor so mogel prepričati, da na Dunaju nujem ne vidijo več samo vrhovne in dirigente avstrijske politike, ne da da jim je postal osebno nad vse vratidelen. Kako ovacije so mu delajo na Dunaju! Kako so ga častili in čestevali! Celo dunajski Park je hosojo prekrstiti njemu na čast Kaiser Wilhelm-Ring! Ko je Viljem za naso monarhijo res svet potentat, bi se to govorilo ne zgoraj, Bismarekovih ulic, Bismarekovih trgov in Bismarekovih hrastov se bilo že doslej mnogo, sedaj dobimo v prestolnem mestu še Kaiser Wilhelm Ring... Ali more cesar Viljem se kaj več zahtevati?

Eino pa je treba omeniti: Oficijelji se predvrnili v svojih pozdravnih stavospevih trdit, da sprejemajo in razdržljajo cesarja Viljema vsi narodi avstrijski. V resnici pa so Viljema pozdravili samo Nemci in Madžari, drugi narodi ne, kajti Slovenci v njem nositelje tendene, kar so tem bosko kljubovali, dokler se bodo

mogli geniti. Slovani žele Nemčiji vse najslabše.

Čehi in Nemci.

Spravna posvetovanja med Čehi in med Nemci so rodila uspeh. Resultat je za sedaj pač samo formalen, a tudi ta bi se ne bil dosegel, če bi Čehi ne bili pripravljeni tudi v bistvenem vprašanju odjenjenati. Doseženo sporazumljivje se nanaša za sedaj na sestavo dnevnega reda češkega deželnega zbornika. Nemci so zahtevali, da ne sme deželni zbor nicesar sklepati, dokler ne resi vprašanja o nemških narodnopolitičnih zahtevah in Čehi so se vdali.

Deželni zbor bo torej sklican in prva njegova seja bo mirna. A Nemci si so izgovorili, da mora priti že v drugi seji na vrsto poročila o njihovih narodnopolitičnih zahtevah. Če bodo to poročilo zanje ugodno, ce se torej tudi v tem vprašanju doseže med Nemci in med Čehi sporazumljivje, hcejo dovoliti, da resi deželni zbor tudi vse druge zadeve. Za slučaj pa, da bi Nemci ne bili zadovoljni z narodnopolitičnimi koncesijami, ki jih bi ponudil dotični odsek, so si pridržali proste roke in bodo zoper enemogočeli vsak delo.

Značilno je, da so sedanjih spravnih posvetovanj udeležili zastopniki vseh strank, tako čeških kot nemških. Tudi radikalni obenar narodnosti so sodelovali, dasi bi bili z agitacijo proti sporazumljivju gotovo lahko dosegli uspehe pri volilcih. Ta udeležba radikalcev priča, da mora biti finančna stiska na Češkem jasno velika in resna.

Kakor rečeno, je doseženo sporazumljivje med Nemci in med Čehi za sedaj samo formalnega značaja in imajo eni kakor drugi proste roke. Čehi bodo se vedno lahko odklonili nemške narodnopolitične zahteve in Nemci so si kakor omenjeno zagotovili možnost, da lahko nadaljujejo obstrukcijo in prepričljive sklepante o vseh najvažnejših deželnih zadevah.

Vendar pa vse paže, da so Čehi pripravljeni iti do strajnosti v odnehanju in dati Nemcem vse koncesije, ki jih je sploh mogoče dati. Na to upanje je tako trdno, da se čujejo že kombinacije, kakor posledično bi češko - nemško sporazumljivje imelo na konstelacijo v državnem

paco na glavi. Malec je odpril vrata in jih takoj zoper zaprl. Kakih petdeset žensk je ostalo na dvorišču, vse posvakane, z mokrimi lasmi, le-sketačočimi očmi in težko dihajoče od silnega napora.

Uradnik z rumenasto brado in čepico na glavi, je ogledoval ženske, ki so se prejeli na dvorišče. Kmalu je popsal njihova imena. Ko je zapobil naposled tudi nosečo žensko, je izbulil oči.

«Čemu se siliti? Ali ne veste, da ne sprejemamo dveh ljudi za enega? Kako ste sirote?» je izpregovoril.

«Gospod! ...» izpregovoril noseča ženska, zardi in pobesi oči.

«Danes vas ne morem sprejeti. Prihodnjie pripomuni naglo uradnik, bojej se, da ga bo ženska nadlegovala z milimi prošnjami.

«Ampak, gospod! Malo milosti prosim. In usmiljenja. Vdova sem in doma imam lačne otroke. Nič zaslubi ne nastala. Vse upehane so že bile ženske, zasople in pordele v lica. Lasje razmrščeni, oči svetle, usta široko odprtia. Druga se je druge oprijemala za roke ali pa krilo. Zdela se je, da nastane mir. Toda kmašo se je vnebo pri zaprtih vratih zoper silno prerivanje, suvanje, eviljenje ... Vrat je škrpala, nekdo je vpil nad ženskami.

«Živila ste, ne ljudje. Proč! Napravite prostor!»

Prikazal se je star uradnik s če-

ško na glavi. Malec je odpril vrata in jih takoj zoper zaprl. Kakih petdeset žensk je ostalo na dvorišču, vse posvakane, z mokrimi lasmi, le-sketačočimi očmi in težko dihajoče od silnega napora.

Uradnik z rumenasto brado in čepico na glavi, je ogledoval ženske, ki so se prejeli na dvorišče. Kmalu je popsal njihova imena. Ko je zapobil naposled tudi nosečo žensko, je izbulil oči.

«Čemu se siliti? Ali ne veste, da ne sprejemamo dveh ljudi za enega? Kako ste sirote?» je izpregovoril.

«Gospod! ...» izpregovoril noseča ženska, zardi in pobesi oči.

«Danес vas ne morem sprejeti. Prihodnjie pripomuni naglo uradnik,

bojej se, da ga bo ženska nadlegovala z milimi prošnjami.

«Ampak, gospod! Malo milosti prosim. In usmiljenja. Vdova sem in doma imam lačne otroke. Nič zaslubi

ne nastala. Vse upehane so že bile ženske, zasople in pordele v lica. Lasje razmrščeni, oči svetle, usta široko odprtia. Druga se je druge oprijemala za roke ali pa krilo. Zdela se je, da nastane mir. Toda kmašo se je vnebo pri zaprtih vratih zoper silno prerivanje, suvanje, eviljenje ... Vrat je škrpala, nekdo je vpil nad ženskami.

«Živila ste, ne ljudje. Proč! Napravite prostor!»

Prikazal se je star uradnik s če-

zboru in na sestavo ministrstva. Smatra se namreč kot nekaj samo ob sebi razumljivega, da bo vlad pričetnil zmernejše češke stranke k vladni večini in da se sedanje nemško ministrstvo spremeni tako, da pride v ministrstvo tudi nekaj Čehov. Trije Čehi naj bi postali ministri. Večina ministrov bi seveda ostala nemško - nacionalna in sistem bi ostal nespremenjen.

To so načrti, ki jih delajo vladni krogovi. Ti načrti ne bodo nikogar presenetili, saj je že stara želja odločilnih krogov, zadovoljiti Čeha z raznimi drobtinicami in ustvariti nemško-češko alijano. Za to, kar bi Nemci moralni koncedirati Čehom na severu, naj bi dobivali koncesije na jugu. Iz našega slovenskega narodnega telesa bodo dajali koncesije za nemškega volka. Zavedamo se tega prav dobro in radi verjamemo, da bi bili Nemci s takim razvojem razmerne sila zadovoljni. Potlačiti nas Slovence in nemštvu odpreti in zagotoviti svobodno pot do Adrije, to je cilj vsega nemškega stremljenja. Seveda je pa se vprašanje, če bodo Čehi mogli pridobiti za te svoje namene.

Drž. posl. VI. Hrški 30 slovensko vseučilišče.

Na shodu svobodomiselnega češkega dijastva v Pardubicah je govoril med drugimi tudi drž. posl. prof. J. V. Hrški in sicer se je v svojem govoru toplo zavzemal za slovenske visoke šole. Slovenske visoke šole v Avstriji, je izvajal, so v prvi vrsti politično vprašanje, katerega pravljena resitev znači za Slovanstvo nenevadno povečanje njegove moči. S tem dejstvom računajočo avstrijske vlade. Čim upornejši so Slovani, tem bolj se zanemarja in oddaljuje rešitev slovenskih visokošolskih potreb. Visokošolske zahteve so pri nas dvojne: 1. splošne, tikajoče se visokih šol sploh, njihove uprave in organizacije; 2. specjalne, ustanovitev novih slovenskih šol... Na največji odpor vlade in Nemcev zadeva slovensko ozirno jugoslovansko vseučilišče; naj bo Trst ali Ljubljana sedeti tega vseučilišča, povzročilo bi veliko okoliščin, kakor branitelji znanosti. Slovenci baje niso pripravljeni za vseučilišče, nimajo niti svojih srednjih šol, znanstvenih delavcev, znanstvenih del, literatur in slično.

Slovenski poslušalec je dovoljen, ne samo na domačih utrakvističnih temeljih študirajo tudi na tujih gimnazijah. Vsako leto jih čez dve sto absolvia — če bi se niti razmeroma to majhno število z ustanovitvijo vseučilišča ne zvečalo, je treba vendar uvaževati, da gre za jugoslovansko, slovensko - hrvaško vseučilišče, zato bi bilo po uradnih izkazih vsako leto okoli štiri sto maturantov.

Znanstveno delovanje so Sloveni že zdavnaj dokazali — veliko število njihovih znanstvenikov je delovalo za povečanje slave nemške znanosti — tudi njihova lastna znanstvena literatura se navzlie nengodnim razmeram hitro razvija in izkušuje mnogo dorbih del, podrobno inoče govoriti. Kaže na kritične spise: Senekovič »Vseučiliški zbornik« in dr. Hinterlechnerjeva »Slovenska znanstvena organizacija«, v katerih se objektivno podaja dokaz resnice v tem oziru.

Glavni pogoj za aktiviranje vseučilišča je, imeti znanstvene delavce — tako pravijo že leta. K temu bi mogle češke visoke šole prispetati.

so bile blede kot zid, a druge je oblijava rdečica, ker jim je vsled nočnega nemira silila kri v glavo. Roke so nemirno prekladale seminaria, kakor človek, ki pride nenadoma v veliko zadrgo. S široko odprtimi očmi so strmele v prazen strop.

Cez dolgo je vstopil mlad zdravnik v dolgem platnenem površniku in sedel na nizki okrogli stol. Ko je nekaj časa premotril ženske, si je popravil nadzirk in se približal priv.

Ustna na smeh, je izpregovoril.

»Pokaži mi jezik! Ali si zdrava? Glas mu je bil suh in tudi dolgočasen. Pogledal je deklici ostro v oči, da je zardela do ušes.

Dekle je molčalo.

Ko se je mimogrede zdravnik ozrl po ostalih, je hladno nadaljeval:

»Odpri jopič, prosim!«

Nemo se je ozrl nanj in potem v tla. Oči so bile resne. Kakor bi se chotavljala slediti novelju zdravnikovemu, ki je bil mlad in lep, se je ozrla v strop. Nekaj prezirljivega in nelepega je bilo v njenih očeh. Nato se je okrenila in začela naglo slaciči.

Svojo oblike je metalna sedaj na bližnji stolci, sedaj zoper kar na tla. Obraz je bil sedaj bled, sedaj rdeč.

Na vrsto je prišla tudi druga, tretja ...

Naslednje zdravnik že ni več prekoval tako strogo. Hitro jih je odpustil. Vendar pa je dve deklici slab kvalificiral, ker je bila ena

kratkovidna, druga pa je imela načeljivo kožno bolezen.

Osemnajst deklic je dobilo po končani vizitaciji od uradnika listišč

Nek ustanovljenoval »Društvo za povabilo svojim v Škočji Logiji, opozarjano vse om, ki jih je na svetu gospodarski preobrat lošnega mesta in oklice, da so teh predstav udeleže v obilnem številu.

Slovenski jug.

Kralj Peter svojemu narodu. Pri odkritju spomenika junakom, padlim pred 100 leti v bitki na Varvarinskem polju, je imel kralj Peter srbski govor, ki je vreden, da ga v odločku priobčimo tudi mi, ker ta govor jasno osvetljuje mišljenje in čustvovanje srbskega vladarja ter označuje tudi razmerje med srbskim kraljem in njegovim narodom. Kralj Peter je rekel med drugim: Pred 20 leti sem se na današnjem dan iz tujine s svojimi najiskrenjšimi željami pridružil onim vrlim Srbom, ki so se zbrali na tem mestu, da izkažejo čast in spoštovanje spominu naših slavnih pravedov, ki so nam s svojo krivo izvojevali svobodo. Danes sem po božji milosti sredi svojega naroda po volji njegov. Na srečni mi je, da se z njim zaenoma spominjam naših starih ... Vrnjite, bratje, temu, kar vam bom povedal. To vam govoriti vaš kralj in kaže vam na zgled o nich, katerih spomin danes slavimo. Ni je stvari na svetu, ki bi bila vzvišenjša, kakor je ljubezen do domovine, ni ga pod solnečem slajšega čustva, kakor za rodno zemljo žrtvo vati vse, tudi življenje ... Star sem že in videl sem dosti dobrega in zlega na svetu, več zlega kakor dobrega, vendar me ne navdajajo mračne misli, nasprotno jaz verujem, krepko verujem v boljšo srbsko bodočnost. Prosteti zaupanja v boljšo bodočnost srbskega naroda, moramo uvaževati to, da je bodočnost naša v rokah naših. Od naše ljubzne k rodni zemlji in narodu, od našega dela in vztrajnosti, od naše pripravljenosti, da se žrtvujemo za svuj narod je poglavito odvisno, kakšna bo naša bodočnost. Zato, mili bratje moji in deca moja, zgranimo se in lotimo se pozitivno dela za dobrubit in blagorje domovine in svojega naroda ... Drugi so nastali časi, toda služba domovini je ostala vedno ista ...«

Bosanski izseljenec se vračajo v domovino. Odkar je Avstro-Ogrska anektirala Bosno in Hercegovino, so se jeli tamkajšnji mohamedanci v velikem številu izseljevali v Turčijo, mislec, da bodo na Turškem našli lepše, udobnejše življenje. Toda zdi se, da prihajajo bosanski mohamedanci, preselivši se v Turčijo, iz dežja pod kap. Zato so se tudi trudnojeli vracati v svojo domovino. Vračajo pa se samo prenoženjši, ker reverežem v to nedostaja sredstev. Zato bo bosanski sabor v svojem jesenskem zasedanju iznova votiral 30.000 K za podporo onim izseljencem, ki bi se radi se vrnilj domov. Toda se je vrnilo iz Turčije v domovino preko 200 bosanskih izseljencev pod vodstvom Ibrahima Buzdića, Sulejmana Lutića in Mubrema Damijara.

Srbčka pivovarna v Makedoniji. Makedonski Srbi so si v Skoplju sezidali svojo pivovarno. Pivo se varuje vse leto, razpečavati pa se bo pričelo šele z mescem oktobrom, ko bo že dovolj uležano. Srbi na Turškem so torej malo po malem jeli skrbeti tudi za industrijska podjetja.

Japonski diplomat v Sofiji. V Sofijo je prisel tajnik japonskega poslanstva v Londonu Jokoro Šibata. Poselil je angleško poslanstvo in imel dolgotrajno konferenco v ministrskih zunanjih del. V diplomatskih krogih govore, da je Šibatu prišel v Sofijo v posebni misiji.

Kip érnogorskoga kralja je izvršil ruski kipar K. V. Izenberg. Kralj, obleden v narodno nošo, sloni ob skali in kaže z desnice na morje. Kraljevi čestile nameravajo soho odkupiti in postaviti kot spomenik kralju na Cetinju.

Izpred sodišča.

Klerikalno nasilstvo. V ponedeljkih jutranji izdriji »Slov. Narod« smo poročali o nasilstvu, ki ga je zagrešil kamniški klerikalec Tine Benkovič, dne 11. septembra t. l. na naprednjaku Bl. Logarju. Omenjenega dne bi se imel vršiti v Kamniku obeni zbor Meščanske korporacije, ki je že nekaj let sem v naprednih rokah. Odkar je korporacija v naprednih rokah, je bilo gospodarstvo vedno tako, da so z njim zadovoljni vsi meščani, ne izvzemši poštenih klerikalcev. Le nekateri zgagari so, ki jim ni nobena stvar, ki jo napravijo naprednjaki, po volji, če je dobra. Tem ljudem seveda ni za stvar, ampak samo za lastno korist. Zato jih pa silno boli, ker ne morejo razpreti vsega, kar so naprednjaki dobrega storili. Kakor že rečeno, gospodarstvo napredne kamniške korporacije je tako izvorno, da ji zaupajo vsi meščani. Zaradi tega je bil obeni zbor tako pičlo obiskan, da po pravilih ni bil sklepčen. Vršil se je nato informativen shod brez vsakršnih sklepov, katerega se je udeležilo nekaj kler-

kalnih predstavov. Med poročilom podpredsednika g. Komšiča sta klerikalec devčni pristav Meier in Tine Benkovič neprestano delala nešame opiske. Naprednjaki seveda klerikalizma junakom niso ostali dolini odgovora. Korporacijski opraviščen Logar je pa z neko opazko tako zapri sapo »kunštjanom Tinetu, da si ni vedel drugače pomagati, kakor — s klofuto. To je čisto klerikalnačin bojevanja. Kadar klerikalec zmanjka argumentov, tedaj se zateče h koli. Da jih klerikaleci za sirovost svojega pristaša niso pošteno skupili, se imajo zahvaliti samo treznosti naprednjakov. Logar pa si je poiskal zadoščenja drugod, pred soščem. Danes je stal klerikalni preteč Benkovič pred kazenskim sodnikom v Kamniku. In klofuta, ki jo je Benkovič dobil pred sodiščem, je mnogo občutnejša, kakor bi bilo par klofut, ki bi jih bil morda takoj dobil od Logarja. Tine Benkovič je bil obsojen v denarno globo v znesku 40 krov, ozir. 48 ur zapora in v povračilo stroškov, ki bodo najbrž tudi precej narasli, ker je imel tožnik za stopnika iz Ljubljane. To pa najbrž še ne bo vsa kazen, kajti tožnik se je pritožil proti prenizko odmerjeni kazni. — Tako se vračajo klerikalne zašnivice!

Razne stvari.

* Samomor veleindustrija. V Hohenbe na Češkem se je ustrelil veleindustrije Krönig. Vzrok huda boleznen.

* Aretiran kridator. V Sebnici pri Dečju so aretirali lastnika kartonačne tovarne Avgusta Tlermanna, ki je zabredel v velikanske dolbove.

* Mehikanska kraljica. Bivša mehikanska kraljica Charlotta se bliže svojemu koncu. Stara kraljica ne pride nič več in svojih sob, ker jo baš ne more niti več ne drže.

* Streli na avtomobil. V Pradli na Češkem je nekdo stradal na avtomobil, v katerem se je vozil z Dunaja v Plzenj ravnatelj Zohner. Krogla je zadelo šoferja v uho. Zaprli so nekoga sunljivega človeka.

* V zrakoplovu iz Amerike v Evropo. Zrakoplove Stevens se namešča v soboto dvigniti v New Yorku z zrakoplovom 5000 kubičnih metrov v zrak. Stevens upa, da pride s svojim aparatom v Evropo.

* Ponarejalec denarja v grobu. Na pokopališču v Novi Pečti so zaledili ponarejalec denarja. Izdelovali so petkronske komade tako dobro, da jih je prav težko ločiti od pravih. Svojo izdelovalnico so imeli v dveh grobeh, ki sta bila nalač za to napravljena. Policija je ponarejalec v grobovih zasledila in aretirala.

* Kolerični več nevarna. Iz Budimpešte poročajo, da je iznašel zdravnik dr. Ohla novo sredstvo proti koleri. Kakor so zdravniki zdravili kolero doslej, je umrla veden polovica za kolero obolelih ljudi. Sredstvo dr. Ohla je pa baje tako uspešno, da bo odsele umrlo komaj pet odstotkov obolelih ljudi. Če bo le to res?

* Ponesrečeni železničarji. Namesto se železničarji ponesrečijo samo na železnički progi, v ponedeljek pa so ponesrečili v Švierskih Planinah. Bili so štirje možje, ki so ležali po strmem jarku. Nakrat pada prvi železničar, se zatrklja po jarku ter podere vse tri svoje tovarisce. Postajni uradnik Vogt je bil mrtev, sprevodnik Hammer težko, ostala dva železničarja pa lahko poškodovana.

* Avstrijske delavce izganjajo iz Nemčije. Naša zaveznička Nemčija ima prav lepe pojme o dolžnostih, katere mora imeti napraviti naši monarhi in njenim državljanom. Kakor poroča »Zeitung«, so iz Berolina izgnali nekoga avstrijskega delavca, člena zveze kovinskih delavcev, 18-letnega kleparja z imenom Fast. Domaj je v Galiciji. Izgnali so ga kot »nadležnega inozemca«. Fast pravi, da so ga zaradi tega izgnali, ker ni hotel biti stavkolomec.

* Zblaznel Hrvat v Nemčiji. Te dni je nenadoma zblaznel v Oberhausen - Stransku nek hrvaški delavec. Hrvat je dirjal po mestu ter je vsega podrl, kdor mu je prišel naproti. Z nožem je zabodel neko žensko, ki je mirno stala pred svojo hišo. Nekega svojega rojaka je tako težko ranil, da je kmalu na to umrl. Več oseb, mimo katerih je dirjal, je le lahko ranil. Nekem stražniku se je končno posrečilo, da je prijel zblaznega Hrvata, katerega je po daljšem boju premagal. Policija je zvezanega Hrvata komaj ubranila, da ga ni razjarena množica takoj ubila.

* Resnicljuben častnik. Pred vojaškim sodiščem v Tynemouthu je stal te dni angleški poročnik Sutor. Tožen je bil radi slabega vedenja in kršitve discipline, storjene s tem, da je priobčil ostro kritiko o vojaških razmerah v angleški vojski. Obtoženi poročnik je izjavil, da je pravzaprav on tožnik, obtoženec pa je — sistem.

Praga, 22. septembra. Tukajšnjemu listu »Slovenska Lipa« se je odtegnil na

steno, in da bi koristil domovini. V tem poslednjem pa se je zelo smotil. »Uvidel sem kralca«, je pripovedoval obtoženec, da pri vojakih ni ničesar zame. Celo moje celodnevno delo je trajalo samo kakih 20 minut in še to delo je bilo popolnoma prazno in brez smisla. To delo je obstajalo v podpisovanju nekih papirjev, ki sem jih ravno tako malo razumel, kakor kdaj drugi. Zelo ostro se je izrazil poročnik Sutor o delovanju vižnih častnikov. Sodišče je hotelo proglastiti Sutorja za bedaka, čemur je pa ta odlučno oporekal, zatrjuječ, da je popolnoma zdrava pamet. Tudi sodni izvedenec je izjavil, da je mož na mnogih poslovnih zdrav. Ampak čudno je, da hočejo vselej za bedaka proglastiti onega, ki visoki gospodi pove — resnico.

* Blamirani graški detektivi. Te dni so se graški detektivi imenito osmešili. Možje hočejo igrati slovitega Angleža Sherlocka Holmese, pa so pozabili, da so za to vlogo mnogo preneumni. Saj jim celo vsak graški tat ali vlonjilec brez sledu izgine iz Grada. Graški detektivi dobro vedo, da nimajo med ostalimi avstrijskimi detektivi prav nobenega ugleda. Zato so nedavno tega sklenili, da pokažejo vse Sherlock Holmesevo zmožnosti. Pri pregledovanju slik raznih znamenitih zločincev, jim je ugajala zlasti slika nekega morilca, ki je dne 24. oktobra 1908 v Devinu na Nemškem umoril nekega lekarjnara. Tega morilca so hoteli graški detektivi na vsak način dobiti. In preteklo soboto se je imenito zasnovani lov izborno posrečil. — Okrog 11. dopoldne se ustavi pred neko graško avtomobilsko tvrdko kodičja, iz katere izstopijo trije detektivi. Eden gre v direkcijsko pisarno, ostala dva pa se postavita zunaj pred vrat. Detektivi, ki je sel v pisarno, pravi, da bi rad govoril z inženirjem I. Ko pride inženir iz sosednje sobe, mu detektiv zmagoščavno pomoli pod nos neko fotografijo, ter ga vpraša, če mu je še kaj znana. Inženir gleda zdaj detektiva, zdaj fotografijo, končno pa izjavi, da detektiva ne razume. »Ga že imamo,« si misli detektiv; »star gréšnik je, ki ne bo tako rad vrgel krinke z obraza.« Napove mu aretacijo, inženir se braniti, ter dokazuje svojo nedolžnost, toda nič ne pomaga. Z revolverjem v roki je detektiv spremljal inženirja skozi vrata, kjer sta čakala ostala dva detektiva, ravnoko oborožena z revolverji. Posadili so »hudodele« v kodičjo, ki je oddirjala pred inspekcijskim komisariat. Tu so zopet na vse načine pestili inženirja, hoteč mu na vsak način dokazati, da je on tisti grozni hudodelec, ki je umoril lekarjnara v Devinu. Možu se je končno vendarle posrečilo dokazati, da še nikdar ni bil v Devinu. Četudi je morda slučajno kaj podoben tistem morilcu. Ker mož nikakor niso mogli dokazati očitanega mu hudo delstva, so ga izpustili, četudi ne posumno radi. Graški detektivi so pa za eno blamažo bogatejši.

* Ponarejalec denarja v grobu. Na pokopališču v Novi Pečti so zaledili ponarejalec denarja. Izdelovali so petkronske komade tako dobro, da jih je prav težko ločiti od pravih. Svojo izdelovalnico so imeli v dveh grobeh, ki sta bila nalač za to napravljena. Policija je ponarejalec v grobovih zasledila in aretirala.

* Kolerični več nevarna. Iz Budimpešte poročajo, da je iznašel zdravnik dr. Ohla novo sredstvo proti koleri. Kakor so zdravniki zdravili kolero doslej, je umrla veden polovica za kolero obolelih ljudi. Sredstvo dr. Ohla je pa baje tako uspešno, da bo odsele umrlo komaj pet odstotkov obolelih ljudi. Če bo le to res?

* Ponesrečeni železničarji. Namesto se železničarji ponesrečijo samo na železnički progi, v ponedeljek pa so ponesrečili v Švierskih Planinah. Bili so štirje možje, ki so ležali po strmem jarku. Nakrat pada prvi železničar, se zatrklja po jarku ter podere vse tri svoje tovarisce. Postajni uradnik Vogt je bil mrtev, sprevodnik Hammer težko, ostala dva železničarja pa lahko poškodovana.

* Avstrijske delavce izganjajo iz Nemčije. Naša zaveznička Nemčija ima prav lepe pojme o dolžnostih, katere mora imeti napraviti naši monarhi in njenim državljanom. Kakor poroča »Zeitung«, so iz Berolina izgnali nekoga avstrijskega delavca, člena zveze kovinskih delavcev, 18-letnega kleparja z imenom Fast. Domaj je v Galiciji. Izgnali so ga kot »nadležnega inozemca«. Fast pravi, da so ga zaradi tega izgnali, ker ni hotel biti stavkolomec.

* Zblaznel Hrvat v Nemčiji. Te dni je nenadoma zblaznel v Oberhausen - Stransku nek hrvaški delavec. Hrvat je dirjal po mestu ter je vsega podrl, kdor mu je prišel naproti. Z nožem je zabodel neko žensko, ki je mirno stala pred svojo hišo. Nekega svojega rojaka je tako težko ranil, da je kmalu na to umrl. Več oseb, mimo katerih je dirjal, je le lahko ranil. Nekem stražniku se je končno posrečilo, da je prijel zblaznega Hrvata, katerega je po daljšem boju premagal. Policija je zvezanega Hrvata komaj ubranila, da ga ni razjarena množica takoj ubila.

* Resnicljuben častnik. Pred vojaškim sodiščem v Tynemouthu je stal te dni angleški poročnik Sutor. Tožen je bil radi slabega vedenja in kršitve discipline, storjene s tem, da je priobčil ostro kritiko o vojaških razmerah v angleški vojski. Obtoženi poročnik je izjavil, da je pravzaprav on tožnik, obtoženec pa je — sistem.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap. Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

Praga, 22. septembra. Profesorja Raymanna zadeva kap.

